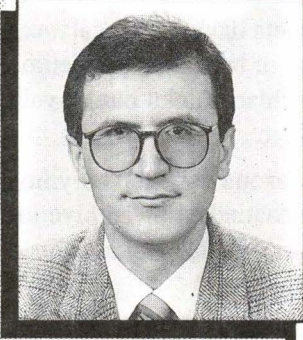

anatolia'dan...

Her şey azimliliğin bir sonucu. Projesini uygulamaya koyan, koymaman riskini göze alabilen insanlar saygıyla selamlanmalı. Yoksa, her gün için projesi olduğunu söyleyen, ancak bir kezcik olsun projelerinden bir tanesini bile somutlaştıramayanların bu dünyaya verebilecekleri bir şeyleri var mıdır dersiniz?..

**NAZMI
KOZAK**

Altıncı yayın yılı, Kuzey Kıbrıs ve azimlilik üzerine..

Birinci, ikinci, üçüncü... derken altıncı yayın yılına da giriyoruz. İstikrarsız bir dönemden geçiyor olmamızdan mıdır, yoksa kişisel karamsarlıktan mıdır bilinmez; ne dünya için, ne de Anatolia Dergisi için gelecekte hiçbir dönemde pek unutulmuş olamadık. Aslına bakarsanız dünya ile ilgili karamsarlığımızın başlangıcı ilkokul yıllarına dayanır. O dönemde gazetelere bakarak dünyanın kısa bir süre sonra ya çevre kirliliği ya da bir nükleer savaş sonucunda yok olacağını düşünür (o yıllarda SALT-I ve SALT-II antlaşmaları tartışılıyordu), gelecekte umudumuzu sık sık keser, umutsuzluğun uygulamasını da bazen, "nasıl olsa geleceği yaşamayacağız" diye okula gitmeyerek yapardık.

Ne oldu? Aradan yirmi yıl geçti, eh dünya yerinde duruyor, ama yitirilen öyle güzel şeyler var ki!.. Bizim yirmi yıl önceki karamsarlığımızı oluşturan nedenler (özellikle çevre kirliliği) herkesin günlük yaşamına kadar girdi. Biz şimdilerde daha bir karamsarız. Bu kez biraz daha bilinçli olarak "acaba insanlığın geleceği için gelecek gelmeyecek mi?" diye sormaya başladık.

Benzer durum bizim şu Anatolia Dergisi için de her süreçte söz konusu olmuştur. Çoğu kişinin bahşış diye dağıttığı bir paraya bu dergiyi çıkarmaya çalışıyoruz. Başkalarını bilmiyoruz ama, biz, iyi şeyler yapıyoruz diye avunuyoruz. Ne yapalım "avunmak", "avutulmak" biraz da kaderimiz galiba..

Aralık ayının son günlerinde Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde bir panele katıldık. Toplantı, Doğu Akdeniz Üniversitesi'ne bağlı Turizm ve Otelcilik Yüksek Okulu tarafından organize edilmişti. Türkiye'den Dr. Mehmet Özdemir ile birlikte katıldığımız panele, Kuzey Kıbrıs'tan temsilciler vardı. Konu, Kuzey Kıbrıs'ta turizm eğitimi idi.

Kuzey Kıbrıs güzel bir ülke. Sorunları çok, bu bakımdan da KKTC'yi Türkiye'nin minyatürü olarak nitelendirmek mümkün. Olayları, tartışmaları, siyasi çekişmeleri Türkiye'yi pek aratmıyor. Ancak insanları sıcak kanlı (iklimi de!). Doğu Akdeniz Üniversitesi'ndeki toplantıdaki gözlemimiz o ki, Kuzey Kıbrıslılar Türkiye'nin 1985'lerdeki turizm eğitimi ile ilgili tartışmalarını yeni yapıyorlar. Elbette ki bunun nedeni şimdiye kadar böyle bir sorunun oluşmamış olması. Ancak bu konuda daha somut bir şeyler yapmaya azimliler.

Dergimizin iç sayfalarında okuyacaksınız, ancak birkaç söz de Doğu Akdeniz Üniversitesi'nden etmeden geçemeyeceğiz. Bu üniversite bozkırın ortasında bir vaha gibi. Böyle bir kurumun bu küçük adada olabileceğini düşünmek bile zor. Güzel bir kampüs, uyumlu binalar, yeterli yeşil alanlar, spor alanları ve kütüphane. Kitap sayısı 30.000, ancak bu haliyle bile Türkiye'deki üniversitelerin kütüphanelerinin pek çoğundan daha iyi, ileri teknolojiyi kullanıyor. Öğrencileri kütüphanede rahat ettirmek için her şey düşünülmüş. "Bu okuyucu da nereden çıktı" diyen personel de yok! Çalışanların tümü okuyucuların yardımına hazır. Kütüphane içerisinde gerekli olabilecek her şey düşünülmüş. Kütüphanelerin kuru bir binadan oluşmadığına güzel bir örnek...

Doğu Akdeniz Üniversitesi yoktan var olmaya çalışan bir eğitim kurumu. Uluslararası alanda KKTC'nin tanınmamasının getirdiği sorunlara rağmen dünya ile iyi ilişkiler kurulmuş. İnsan bizim "gecekondular üniversitelere" bakınca; Doğu Akdeniz Üniversitesi'nde yapılanların önemini çok daha iyi anlıyor. Doğu Akdeniz Üniversitesi, KKTC ekonomisi için de güzel katkılar yapıyor. Öğrencilerinin yarısından fazlası KKTC dışından geliyor; eğitim turizmi de gelişmiş..

Her şey azimliliğin bir sonucu. Projesini uygulamaya koyan, koymaman riskini göze alabilen insanlar saygıyla selamlanmalı. Yoksa, her gün için projesi olduğunu söyleyen, ancak bir kezcik olsun projelerinden bir tanesini bile somutlaştıramayanların bu dünyaya verebilecekleri bir şeyleri var mıdır dersiniz?..